

REČ REDITELJKE

„Ako ti ne postojiš“ Žo Dasena postavlja ključno pitanje života i smrti, ruskih i ostalih - da li Valja i njena sestra Nađa žive ili su već u grobu sa teglom slatka i samovarom... Njihova „dača“ nije spahijska, kao kod Čehova, to je Titanik, koji polako tone... Da li će uplitanje Alekseja u njihov život usporiti ili ubrzati njihov privatni smak sveta, sa šarmom smradne vode venecijanskih kanala? Stari vergl neuspeha se ponovo vrti...

ANDREA ADA LAZIĆ

Televizijska, filmska i pozorišna rediteljka.

Izbor iz pozorišnih režija:

„Balkanske mučke“, Narodno pozorište Mostar (2013)- Nagrada žirija medija i žirija publike za najbolju predstavu festivala „Mostarska liska“.

„Zoran Radmilović“, monodrama, „Scena Maska“, Šabac (2013)- Nagrada za režiju i za glumca na „Mostarskoj liski“ u Mostaru, Zlatna kolajna publike na Festivalu monodrame u Zemunu, Specijalna nagrada stručnog žirija u Lipecku, Rusija.

„Srpska bajka o ljubavi“, mjuzikl za mlade, Muzičko dramski teatar, Surgut, Rusija (2013).

„Tektonika osećanja“, Šabačko pozorište (2014)- Nagrada za najbolju predstavu na Festivalu praižvedbi, Aleksinac.

„Žanka“, Užičko pozorište (2014).

„Kidaj iz moje kuhinje“, Šabačko pozorište (2015) – U selekciji glavnog programa Dana komedije u Jagodini.

„Ustvari, teatar“, Knjaževsko srpski teatar, Kragujevac (2015)- Nagrada na Međunarodnom festivalu „Most družbe“ u Joškar Oli, Rusija.

„Dežavi“, Regionalno pozorište Novi Pazar, Kruševačko pozorište, Šabačko pozorište (2016).

„Amateri“, Pozorište Bora Stanković, Vranje (2017)- U selekciji glavnog programa Dana komedije u Jagodini.

„Ajnštajnova izdaja“, Teatar Vuk, Beograd (2020).

ATELJE 212

Pozorište Atelje 212, Svetogorska 21,
tel.blagajne 324 73 42, 322 66 26;
www.atelje212.rs

Irina Vaskovska

RUSKA SMRT

Režija: Andrea Ada Lazić

IRINA VASKOVSKA
(Ирина Сергеевна Васильковская)

RUSKA SMRT (Русская смерть)

Prevod: Novica Antić

Rediteljka: Andrea Ada Lazić

Kostimografkinja: Jelena Stokuća

Scenografkinja: Marija Jevtić

Izbor muzike: Andrea Ada Lazić i

Dragan Stevanović Bagzi

Dizajn zvuka: Dragan Stevanović

Bagzi

Organizatorica: Jelena Fatić

Asistent organizatorke:

Arsenije Milenković

PODELA

NAĐA - MILICA MIHAJLOVIĆ

VALJA - ISIDORA MINIĆ

ALEKSEJ - NEBOJŠA ILIĆ

Inspicijent: Marina Vujević

Svetlo: Dragan Maslarević

Fotograf: Boško Đorđević

Pozorište Atelje 212

Sezona 2020/2021

Scena „Petar Kralj“

Premijera 26. septembar 2020.

Irina Sergejevna Vaskovska, dramska spisateljica i scenaristkinja, rođena 1981. godine u Sverdlovsku, diplomirala je dramaturgiju na Državnoj pozorišnoj akademiji u Jekaterinburgu, u klasi profesora Nikolaja Koljade. Njene drame „Slon“ i „Bunda“, objavljene i postavljene još tokom studija, privukle su pažnju pozorišne javnosti. Dva puta uzastopno je dobila prvu nagradu na međunarodnom konkursu savremene drame „Evroazija“, a 2013. godine je nagrađena na prestižnom književnom nagradom „Debi“. Iste godine je pobedila i na „Ljubimovki“- konkursu za savremenu rusku dramu Udruženja dramskih umetnika Ruske Federacije. Na festivalu „Zlatna maska“ 2014. godine njena drama „Mart“ dobila je Nagradu publike.

Najpoznatije i najizvođenije drame Irine Vaskovske su „Mart“ „Bog vozi bicikl“, „Galateja“, „ Makaki, pica i destrukcija“, „Casovi srca“. Njene drame su prevedene na nemački, srpski, poljski, engleski, finski.

Drama „Ruska smrt“ je napisana 2017. godine, osim u Rusiji, izvodi se i u Poljskoj i Nemačkoj. U oktobru 2019. premijerno je prikazan i igrani film „Ruska smrt“ u režiji Vladimira Mirzojeva.

„Irina Vaskovska u svojim dramama piše pre svega o ženama. I tu se, kroz izmaglicu podsvesnog, probija krivulja svesti žena prinuđenih da trpe onu grčevitu borbu između tela i uma, između statusa bludnice i žene mironosice. Svaki dan je agonija, svaki dan je ekstaza. I svaki dan je ona tačka u kojoj se ili pomoliš, ili polomiš, ili se ubiješ, ili se uzdigneš. Svaki dan je rezultat tog koordinatnog sistema u kome su i pas („psina“, „kučka“) i čovek u kontrapunktu sa prirodom i kosmosom. Kod Irine Vaskovske neprestano susrećemo ovu situaciju: junakinje odlaze u bioskop, cirkus, pozorište, sve to ih razočara, tamo izvode i prikazuju nešto starovremensko („napudrani starčići“), neduhovito i nelepo. Ali, usamljene

žene meditativno gledaju realnost, kao da gledaju televizijski program i ipak nešto očekuju. Neprekinuto iščekivanje čuda, preokreta – čak i tamo gde čudo nikada ne biva. A bez njega je stvarnost pakao, pakao bez kraja i konca, pakao celovit, bez udubljenja i pukotine u koju možeš da se sakriješ i sklupčаш. Usamljena žena u praznom gledalištu, pod ugašenim reflektorima i spuštenom zavesom, još iščekuje nekakav prizor, neku sliku, stvorenu da je promeni....“

Pavel Rudnjev

